

AUGLÝSING

**um birtingu á ESB-gerð á sviði fjármálaþjónustu
sem taka á upp í EES-samninginn.**

Til stendur að taka eftirtalda reglugerð upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 31/1993 þar sem samningurinn var upphaflega birtur:

Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2026/1221 frá 4. júní 2026 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar tímabundnar, markvissar ráðstafanir til rekstraraðstoðar og markvissa margfaldara fyrir útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn stofnunar vegna markaðsáættu.

Reglugerðin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari. Birtingin er liður í undirbúningi þess að fjármála- og efnahagsráðherra leggi fyrir Alþingi lagafrumvarp til innleiðingar á reglugerðinni í íslenskan rétt. Reglugerðin verður jafnframt á síðara stigi birt í EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Fjármála- og efnahagsráðuneytinu, 8. október 2026.

F. h. r.

Guðrún Þorleifsdóttir.

Gunnlaugur Helgason.

Fylgiskjal.**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2026/1221**

frá 4. júní 2026

um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar tímabundnar, markvissar ráðstafanir til rekstraraðstoðar og markvissa margfaldara fyrir útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn stofnunar vegna markaðsáðættu

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 461. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð (ESB) nr. 575/2013 var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/876 ⁽²⁾, m.a. til að taka upp í þá reglugerð, sem kröfu um skýrslugjöf, staðla um gagngera endurskoðun á veltubók (e. *Fundamental Review of the Trading Book (FRTB)*) sem eru heildstæðar kröfur um eiginfjárgrunn vegna áhættuskuldbindinga vegna markaðsáðættu sem Baselinefndin um bankaefirlit þróaði. Reglugerð (ESB) nr. 575/2013 var breytt enn frekar með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2024/1623 ⁽³⁾, m.a. til að umbreyta stöðlunum um gagngera endurskoðun á veltubók yfir í bindandi kröfur fyrir útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu.
- 2) Þar sem alþjóðleg viðskiptastarfsemi er í eðli sínu mikil samkeppnisstarfsemi voru staðlarnir um gagngera endurskoðun á veltubók samþykktir á þeirri forsendu að innleiðing þeirra í öllum lögsagnarumdæmum, bæði hvað varðar efnislegt innihald og tímasetningar, myndi tryggja jafna samkeppnisstöðu á alþjóðavísu fyrir viðskiptastarfsemi stofnana. Vöktun á innleiðingu staðlanna um gagngera endurskoðun á veltubók í lögsögu annarra aðildarríkja Baselinefndarinnar um bankaefirlit, og einkum í þeim lögsögum þar sem eru margir alþjóðlega virkir bankar, hefur gefið til kynna tafir og fjölda frávika frá alþjóðlegu stöðlunum og, þar af leiðandi, verulega hættu á að jöfn samkeppnisskilyrði á alþjóðavísu raskist. Til að taka á þeirri áðættu og afla frekari upplýsinga um tímalínur innleiðingar og raunverulegar reglur hefur framkvæmdastjórnin tvisvar notað þær valdheimildir sem fram koma í b-lið 2. mgr. 461. gr. a reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 til að fresta með framseldum gerðum ⁽⁴⁾ beitingu staðlanna um gagngera endurskoðun á veltubók fyrir útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu í Sambandinu til 1. janúar 2027.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2019/876 frá 20. maí 2019 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar vogunarhlutfall, hlutfall stöðugrar fjármögnunar, kröfur um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, útlánaáðættu mótaðila, markaðsáðættu, áhættuskuldbindingar gagnvart miðlægum mótaðilum, áhættuskuldbindingar gagnvart sjóðum um sameiginlega fjárfestingu, stórar áhættuskuldbindingar, skýrslugjafarskyldu og birtingarkröfur og reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 150, 7.6.2019, bls. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2024/1623 frá 31. maí 2024 um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar kröfur vegna útlánaáðættu, leiðréttingaráðættu vegna útlánavirðis, rekstraráðættu, markaðsáðættu og úttaksgölf (Stjtið. ESB L, 2024/1623, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1623/oj>).

⁽⁴⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2024/2795 frá 24. júlí 2024 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar framkvæmdardagsetningu krafna um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu (Stjtið. ESB L 2024/2795, 31.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/2795/oj) og framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2025/1496 frá 12. júní 2025 um breytingu á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar framkvæmdardagsetningu krafna um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu (Stjtið. ESB L 2025/1496, 19.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/1496/oj).

- 3) Á síðustu mánuðum hefur vöktun á innleiðingu staðlanna um gagngera endurskoðun á veltubók leitt í ljós að þó að flestum lögsögum hafi miðað áfram í innleiðingarferlinu er ennþá óvissa um tímalínu innleiðingar og endanlegar reglur í lögsögum þar sem eru margar lánastofnanir sem starfa á alþjóðavettvangi. Til að koma í veg fyrir umtalsvert verri samkeppnisstöðu lánastofnana í Sambandinu í viðskiptastarfsemi sinni ætti að breyta varfærnisrammanum fyrir útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn vegna markaðsáættu tímabundið í þrjú ár. Hinar markvissu breytingar ættu að varða tiltekna þætti varfærnirammans þar sem frávik í öðrum lögsögum hafa komið í ljós eða eru talin afar líkleg.
- 4) Til að veita lánastofnunum vissu og stöðugleika við reglusetningu að því er varðar rammann um markaðsáættu sem þeim ber að nota við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn ætti gildistími ráðstafananna til aðstoðar að vera þrjú ár, þ.e. til 31. desember 2029, hámarkstímabilið sem tilgreint er í heimild í 2. mgr. 461. gr. a í reglugerð (ESB) nr. 575/2013.
- 5) Til þess að fá leyfi til að nota óhefðbundnu eiginlíkansaðferðina (AIMA) við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn vegna markaðsáættu er þess krafist, í samræmi við Basel-staðlana, skv. d-lið 2. mgr. 325. gr. az í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, að lánastofnanir framkvæmi og standist, á áframhaldandi grundvelli, prófunina á úthlutun hagnaðar og taps (e. *profit and loss attribution test (PLAT)*) sem mælt er fyrir um í 325. gr. bg í þeirri reglugerð á vettvangi hvers viðskiptaborðs sem fellur undir gildissvið leyfis til að beita óhefðbundnu eiginlíkansaðferðinni. Fyrir viðskiptaborð sem ekki standast prófið skulu lánastofnanir reikna út kröfur um eiginfjárgrunn vegna markaðsáættu samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni. Nýleg reynsla hefur sýnt að mörg viðskiptaborð lenda í erfiðleikum með að standast prófið með fullnægjandi hætti jafnvel þar sem slíkt tengist ekki endilega annmörkum á líkönum. Þar af leiðandi var prófuninni á úthlutun hagnaðar og taps komið í framkvæmd í öðrum lögsögum, a.m.k. tímabundið, án bindandi áhrifa, eingöngu sem eftirlitstæki. Til að bregðast við áhyggjum varðandi jöfn samkeppnisskilyrði gagnvart þessum lögsagnarumdæmum ætti innleiðing Sambandsins einnig að gera bönkum kleift að reikna út prófun á úthlutun hagnaðar og taps eingöngu í eftirlitsskyni á þessu þriggja ára tímabili og ætti að tilgreina að prófunin hafi ekki bein áhrif á kröfurnar um eiginfjárgrunn á því tímabili.
- 6) Í stöðlum um gagngera endurskoðun á veltubók er mælt fyrir um skýrar og strangar kröfur um ólíkanshæfa áhættuþætti (e. *non-modellable risk factors (NMRFs)*) sem voru innleiddir í lög Sambandsins með lagagerðum og framseldum gerðum og framkvæmdargerðum framkvæmdastjórnarinnar. Þar sem eigin líkön vegna markaðsáættu hafa í afar takmörkuðum mæli verið tekin upp á heimsvísu til þessa og umtalsverðar tafir orðið á innleiðingu gagngerrar endurskoðunar á veltubók í helstu lögsögum er þróun gagnalausna frá seljendum sem eru þriðju aðilar, sem myndi gera lánastofnunum kleift að flokka færri áhættuþætti sína sem ólíkanshæfa, enn takmörkuð. Það hefur veruleg áhrif á kröfur um eiginfjárgrunn sem vekur áhyggjur af því að framlag ólíkanshæfa áhættuþátta til heildarkrafna um eiginfjárgrunn sem reiknaðar eru út með því að nota eigin líkön sé hærra en upphaflega var gert ráð fyrir. Í heildina hafa stofnanir litið á rammann um ólíkanshæfa áhættuþætti sem lykilhindrun við þróun eigin líkana fyrir markaðsáættu. Í ljósi þessara atriða hafa aðrar mikilvægar lögsögur einfaldað ramma sinn um ólíkanshæfa áhættuþætti með því að heimila að fleiri áhættuþættir séu taldir sem líkanshæfir, samkvæmt mati á áætluðu greiðslufalli. Til að viðhalda jöfnum samkeppnisskilyrðum á heimsvísu og til að gera rammann um ólíkanshæfa áhættuþætti auðveldari í framkvæmd er nauðsynlegt að breyta skilyrðum um fjölda sannreynanlegra verðathugana sem þarf til að áhættuþáttur geti talist líkanshæfur og verði þar af leiðandi tekinn með í útreikningi á áætluðu greiðslufalli.
- 7) Í samræmi við Basel-staðlana er ein viðmiðunin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 1. gr. og 2. mgr. 4. gr. framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/2060 ⁽⁵⁾ fyrir að áhættuþáttur geti talist líkanshæfur sú að hlutaðeigandi stofnun hafi á 12 mánaða athugunartímabili greint tiltekinn fjölda sannreynanlegra verða fyrir þann áhættuþátt. Þessi krafa er vandkvæðum bundin fyrir nýlega útgefna gerninga, þ.m.t. nýlega útgefin skuldabréf, nýja viðmiðunarvexti eða hrávörur, þar sem hún þýðir að á 12 mánaða tímabili eftir útgáfu þeirra munu áhættuþættir þessara staðna hugsanlega ekki standast hæfispróf áhættuþátta, óháð seljanleika þessara staðna. Til að létta rekstrarbyrði stofnana og tryggja jöfn samkeppnisskilyrði við lánastofnanir í öðrum lögsögum skal lánastofnunum heimilt, þar til einu ári eftir að viðskipti hefjast með þessa nýju gerninga á markaði, að skipta hlutfallslega þeim fjölda athugana á raunverði sem krafist er til að meta megi líkanshæfi vegna þessara nýju áhættuþátta.

(⁵) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/2060 frá 14. júní 2022 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla þar sem tilgreind eru viðmið til að meta líkanshæfi fyrir áhættuþætti samkvæmt eiginlíkansaðferðinni og tilgreina tíðni þess mats skv. 3. mgr. 325. gr. be þeirrar reglugerðar (Stjtið. ESB L 276, 26.10.2022, bls. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2060/oj).

- 8) Ein af sérstöku kröfunum vegna eigin líkans fyrir vanskilaáættu sem um getur í 325. gr. bp í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 er að mat lánastofnunar á líkum á vanefndum hafi lágmarksgildi sem nemur prósentunni sem mælt er fyrir um í a-lið 5. mgr. þeirrar greinar. Af þessum sökum væru kröfurnar um eiginfjárgrunn vegna vanskilaáættu samkvæmt óhefðbundnu eiginlíkansaðferðinni hærri en samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni vegna tiltekinnar útgefenda eða loforðsgjafa sem fá ekki á sig neinar kröfur um eiginfjárgrunn vegna vanskila samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni. Þetta á einkum við um hátt metin ríki og seðlabanka sem eru útgefendur. Nokkrar lögsögur hafa vikið frá Basel-stöðlunum með því að heimila bönkum, samkvæmt eiginlíkansaðferðinni, að fara eins með áhættuskuldbindingar vegna þessara útgefenda og farið er með áhættuskuldbindingar vegna þessara útgefenda samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni (þ.e. engar kröfur um eiginfjárgrunn að því er varðar vanskilaáættu). Af þeim sökum ættu lánastofnanir í Sambandinu einnig að njóta góðs af sambærilegri ráðstöfun til að tryggja samræmi þvert á aðferðir og til að viðhalda jöfnum samkeppnisskilyrðum gagnvart þessum lögsögum. Þessu ætti að ná með því að beita margfaldara sem samsvarar 0 á líkurnar á vanefndum útgefenda/loforðsgjafa sem fá 0 % áhættuvog samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni, sem gerir að engu viðkomandi eiginfjárkröfu fyrir áhættuskuldbindingar gagnvart þessum útgefendum/loforðsgjöfum.
- 9) Lánastofnunum sem hafa fengið samþykki fyrir að nota óhefðbundnu eiginlíkansaðferðina við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn getur þótt það rekstrarlega erfitt að framkvæma daglega útreikninga á áhættumati vegna áætlaðs greiðslufalls og á áhættumati fyrir álagssviðsmynd í samræmi við 1. mgr. 325. gr. ba reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Einkum útheimta daglegir útreikningar mikla reiknivinnu og krefjast tímanleika rekstrar- og stjórnumunarferla. Lánastofnunum ætti því að vera heimilt tímabundið að reikna og birta gildi lögboðins áhættumats vegna áætlaðs greiðslufalls og áhættumats álagssviðsmyndar vikulega frekar en daglega. Þetta gerir lánastofnunum í Sambandinu kleift að viðhalda jöfnum samkeppnisskilyrðum gagnvart bönkum í öðrum lögsögum sem ekki þurfa að nota óhefðbundnu eiginlíkansaðferðina fyrir en síðar.
- 10) Ákvæði i-liðar 1. mgr. 325. gr. bh og 325. gr. j í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 innihalda sértæk skilyrði fyrir útreikningi á kröfum um eiginfjárgrunn að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna sjóða um sameiginlega fjárfestingu, bæði samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni og óhefðbundnu eiginlíkansaðferðinni. Til að komast hjá mjög varfærinni meðferð verða lánastofnunar reglulega að geta horft í gegnum alla þættina í sjóðnum um sameiginlega fjárfestingu sem eru undirliggjandi áhættuskuldbindingunni og reiknað kröfur um eiginfjárgrunn að því er varðar áhættuskuldbindinguna vegna sjóðsins um sameiginlega fjárfestingu eins og þær væru með beina áættu gagnvart þáttunum í sjóðnum um sameiginlega fjárfestingu. Geta bankanna til að beita gegnsæisaðferðinni byggist á því að gögn um samsetningu sjóðs um sameiginlega fjárfestingu séu tiltæk á gegnsæisdeginum en hingað til hefur það reynst vandkvæðum bundið þar sem rekstraraðilar sjóða um sameiginlega fjárfestingu hafa, sökum trúnaðarsjónarmiða, lítinn hvata til að veita nákvæmar, ítarlegar upplýsingar um samsetningu sjóða um sameiginlega fjárfestingu. Af því leiðir að lánastofnanir geta oft ekki beitt gegnsæisaðferðinni samkvæmt annarri hvorri aðferðinni og þurfa því oft að hverfa aftur til varfærnislegrar meðhöndlunar. Af þessum sökum hafa aðrar helstu lögsögur lagt til breytingar á meðhöndlun áhættuskuldbindinga gagnvart sjóðum um sameiginlega fjárfestingu, bæði samkvæmt staðalaðferðum við gagngera endurskoðun á veltubók og eiginlíkansaðferðum. Til að komast hjá röskun á jöfnum samkeppnisskilyrðum og óhóflegri rekstrarlegri byrði við notkun gegnsæisaðferðarinnar er því nauðsynlegt að innleiða, í samræmi við aðrar lögsögur, sveigjanleika fyrir stofnanir til að framkvæma gegnsæisaðgerðir að hluta til og tilgreina í því skyni lágmarksviðmiðunarmörk fyrir þá gegnsæisaðgerð að hluta til, á sama tíma og þessar stofnanir þurfa að beita varfærnari meðferð á þann hluta sjóða um sameiginlega fjárfestingu sem ekki er hægt að beita gegnsæisaðferðinni á. Til einföldunar ætti að tilgreina útfærslu þessara lágmarksviðmiðunarmarkna í tengslum við markaðsvirði áhættuskuldbindingarinnar. Ef markaðsvirði áhættuskuldbindingar á ekki við um sérstakar áhættuskuldbindingar gagnvart sjóði um sameiginlega fjárfestingu, s.s. mjög skuldsettar skuldbindingar, ættu lánastofnanir að endurspegla það í gegnsæisaðferð sinni með þeim hætti sem lögbær yfirvöld þeirra telja fullnægjandi. Einnig ætti að tilgreina lægri tíðni gegnsæisaðgerða. Auk þess skulu lánastofnanir, samkvæmt óhefðbundnu eiginlíkansaðferðinni, hafa heimild til að nota aðrar aðferðir varðandi gegnsæi, með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda sinna. Að því er varðar áhættuskuldbindingar gagnvart sjóði um sameiginlega fjárfestingu sem falla undir vega-áættu er gegnsæisaðferðin flókin í framkvæmd og ekki í samræmi við það hvernig lánastofnanir áhættustýra þessum stöðum, þar sem vega-næmið er ekki samlegganlegt og ekki hægt að sundurliða það með einföldum hætti. Með ákvæðum reglugerðarinnar um eiginfjárkröfur er þess þó krafist að lánastofnanir noti sömu aðferð við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn vegna markaðsáættu fyrir alla áhættuþætti vegna sömu áhættuskuldbindingar á sjóði um sameiginlega fjárfestingu. Því er þess krafist að lánastofnun sem notar gegnsæisaðferðina til að reikna út eiginfjárkröfur fyrir deltastuðulsáættu sína fyrir slíka stöðu í sjóði um sameiginlega fjárfestingu noti gegnsæisaðferðina til að reikna út eiginfjárkröfur vegna vega-áhættustuðulsins. Til að létta rekstrarbyrði af slíkum lánastofnunum ætti að heimila þeim að nota aðra aðferð við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn að því er varðar vega-áhættustuðul áhættuskuldbindingar gagnvart sjóði um sameiginlega fjárfestingu, óháð aðferðinni sem notuð er við að færa aðrar tegundir áhættu í tengslum við þá áhættuskuldbindingu.

- 11) Með viðbót vegna eftirstæðrar áhættu (e. *residual risk add-on (RRAO)*) er ákvörðuð viðbótareiginfjárfkrafa fyrir áhættu sem ekki hefur þegar verið tekið á í öðrum þáttum óhefðbundnu staðalaðferðarinnar. Þar sem álag viðbótar vegna eftirstæðrar áhættu er reiknað út á grundvelli undirliggjandi virðis gernings, án tillits til áhættu hans, og áhættuvörn er aðeins færð þegar áhættuvarði gerningurinn og áhættuvarnargerningurinn passa fullkomlega saman, gætu komið upp tilvik þar sem kröfur um eiginfjárgrunn vegna viðbótar fyrir eftirstæða áhættu eru ekki í samræmi við raunverulega eftirstæða áhættu á vettvangi viðskiptaborðs. Til að komast hjá óhóflegum eiginfjárkröfum vegna gerninga með eftirstæða áhættuþætti sem lánastofnanir gætu mögulega áhættuvarið að miklu leyti á markaðnum og til að viðhalda jöfnum samkeppnisiskilyrðum gagnvart öðrum lögsögum, sem hafa innleitt eða munu innleiða sértækar ráðstafanir að því er varðar viðbætur fyrir eftirstæða áhættu (RRAO) ætti að mæla fyrir um að nota eigi margfaldara á eiginfjárkröfur að því er varðar viðbætur fyrir eftirstæða áhættu vegna gerninga sem hafa raunverulegt flókt í framtíðinni sem undirliggjandi þátt, sem eru valréttir sem hægt er að nýta á tilteknum fjölda dagsetninga eða sem eru valréttir um vaxtamismun tveggja skiptasamninga með fastan líftíma, gefnir upp í sama gjaldmiðli, ef þessir gerningar falla aðeins undir álag vegna viðbóta fyrir eftirstæða áhættu af þeim ástæðum.
- 12) Krafa um eiginfjárgrunn vegna vanskilaáhættu samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni nær yfir vanskilaáhættu útgefenda og loforðsgjafa áhættuskuldbindinga, sem falla undir markaðsáhættu, yfir eins árs tímabil. Áhættuvarnir eru færðar vegna áhættuskuldbindinga gagnvart sama útgefanda eða loforðsgjafa sem lúta sértækum skilyrðum, þ.m.t. vegna misræmis í líftíma milli mismunandi staðna. Sum þessara skilyrða heimila ekki færslu á fjárhagslegri áhættuvörn milli hlutabréfaafleiðu og reiðufjárstöðu sama undirliggjandi þáttar, sem er áhættustýringaraðferð sem er mikið notuð í raun. Til að hvetja til áhættuvarna og tryggja samræmingu við svipaðar ráðstafanir í öðrum lögsögum ætti að færa þessa tegund fjárhagslegrar áhættuvarnar við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn vegna vanskilaáhættu samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni.
- 13) Með reglugerð (ESB) 2024/1623 var bætt inn í óhefðbundnu staðalaðferðina sértækri áhættuvog fyrir áhættuskuldbindingar vegna viðskipta með kolefni samkvæmt viðskiptakerfi ESB með losunarheimildir (EU ETS) sem réttlætt var með stöðugleika og takmörkuðum sveiflum á markaði Sambandsins fyrir heimildir til kolefnislosunar á undanförunum árum og tengdu verði fyrir kolefniseiningar. Síðari meginlegg greining sýndi að auk lægra áhættuvægis ætti einnig að fastsetja fylgnistika, sem notaður er fyrir samlagningu áhættuskuldbindinga vegna kolefnisviðskipta, á annað gildi sem myndi leiða til lægri krafna um eiginfjárgrunn að því er varðar þessar tilteknu áhættuskuldbindingar. Enn fremur gefa samskipti banka og eftirlitsyfirvalda í öðrum lögsögum, þ.m.t. yfirstandandi samráðsferli, til kynna að sambærilegar ráðstafanir gætu verið samþykktar í endanlegri framkvæmd þessara lögsagnarumdæma. Þess vegna ætti að mæla fyrir um að til 31. desember 2029 eigi að breyta fylgnistikanum með margfaldara upp að viðeigandi gildi, í ljósi fyrirbyggjandi gagna.
- 14) Seinkun á framkvæmd Basel III-reglnanna í lögsögum með alþjóðlega virka banka leiðir til tímabundinnar röskunar á jöfnum samkeppnisiskilyrðum, einnig vegna úttaksgólfins sem tók gildi í Sambandinu 1. janúar 2025. Til að draga úr þessari röskun og tryggja snurðulausa umbreytingu ættu lánastofnanir tímabundið að njóta hagræðis af markvissri og takmarkaðri innleiðingu krafna um eiginfjárgrunn vegna markaðsáhættu samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni. Lánastofnanir sem beita einfölduðu staðalaðferðinni ættu á sama hátt að njóta góðs af þeirri innleiðingu.
- 15) Í samræmi við Basel-staðlana er í a- og b-lið 1. mgr. 325. gr. í reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 gerð krafa um að lánastofnanir reikni út, að því er varðar stöður í vísitölum sem eru í óhefðbundnu fylgniviðskiptasafni (e. *alternative correlation trading portfolio (ACTP)*), einfalt næmi gagnvart vísitölunni og þar sem sundurliðun á stöðu óhefðbundins fylgniviðskiptasafns í undirþætti áhættuþáttar (þ.e. stöður gagnvart einum aðila) er óheimil sem og síðari samjöfnun þessara áhættuþátta við sömu áhættuþætti sama þáttar gernings gagnvart einum aðila. Þessar kröfur skapa misræmi milli nálgunarinnar sem lánastofnanir beita við áhættustýringu þessara áhættuskuldbindinga og útreikninga á kröfum um eiginfjárgrunn, sem leiðir til frekara flækjustigs í rekstri og aukinna krafna um eiginfjárgrunn. Af þessum sökum hefur mikilvæg lögsaga þar sem bankar eru mjög virkir í viðskiptum með óhefðbundin viðskiptafylgnisöfn valið að heimila bönkum að sundurliða stöður í vísitölum sem eru í óhefðbundnum viðskiptafylgnisöfnum. Til að viðhalda jöfnum samkeppnisiskilyrðum ættu lánastofnanir tímabundið að hafa sveigjanleika til að beita sundurliðunaraðferðinni og jafna undirliggjandi áhættuskuldbindingar sínar við sömu áhættuþætti.

- 16) Með innleiðingu staðla fyrir gagngera endurskoðun á veltubókinni er tekin upp áhættunæmari og flóknari aðferðafræði sem kann að vera ónaðsýnleg fyrir stofnanir með litla viðskiptastarfsemi. Þetta á einkum við um þær litlu stofnanir sem uppfylla skilyrði fyrir undanþágu vegna litils umfangs veltubókarviðskipta skv. 94. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 en fara yfir viðmiðunarmörkin sem sett eru fram í 325. gr. a í þeirri reglugerð vegna gjaldeyrisáhættu eða hrávöruáhættu sem stafar af stöðum utan veltubókar. Til að komast hjá óhóflegum framkvæmdarkostnaði og flækjustigi í rekstri fyrir slíkar lánastofnanir í Sambandinu, í ljósi þess að önnur mikilvæg lögsagnarumdæmi hafa annaðhvort gert svipaðar ráðstafanir eða beita ekki eiginfjákröfum vegna markaðsáhættu á banka með lítið umfang veltubókarviðskipta, ætti lánastofnunum í Sambandinu með litla veltubók að vera heimilt að nota einfölduðu staðalaðferðina fyrir stöður sínar utan veltubókar sem falla undir gjaldmiðlaáhættu og hrávöruáhættu.
- 17) Seinkun á framkvæmd nýja rammans um markaðsáhættu í lögsögum með alþjóðlega virka banka þýðir að þær lánastofnanir Sambandsins sem stunda flókin viðskipti og eiga flóknari eignasöfn myndu standa frammi fyrir ójöfnum samkeppnisskilyrðum ef innleiðing Basel III-staðlanna drægist fram yfir 1. janúar 2027 eða kröfurnar yrðu innleiddar á sveigjanlegri hátt í öðrum lögsögum. Eftirlit með innleiðingu Basel III-staðlanna í öðrum mikilvægum lögsögum hefur leitt í ljós að mjög ólíklegt er að stærri bankar utan Sambandsins þurfi að innleiða reglur um gagngera endurskoðun á veltubókinni í heimalögsögu sinni frá 1. janúar 2027. Til að tryggja að sérstakir þættir í nýja rammnum fyrir markaðsáhættu, einkum í tengslum við óhefðbundnu eiginlíkansaðferðina, séu ekki óþarflega flóknir eða of varfærnir og leiði þar af leiðandi ekki til óréttlætans flækjustigs í rekstri eða óhóflegra eiginfjákræfna, er nauðsynlegt að endurmeta þessa tilteknu þætti (og mögulega endurstilla þá). Í því samhengi, og til að takmarka hugsanlega verri samkeppnisstöðu sem hefði neikvæð áhrif á samkeppnishæfni bankageira Sambandsins á því sviði og fjármögnun efnahagslífs Sambandsins, ætti að heimila lánastofnunum, sem verða fyrir neikvæðum áhrifum af framkvæmd nýju reglnanna um markaðsáhættu, að takmarka þau áhrif á eigið fé á þriggja ára gildistíma þessarar reglugerðar eftir að hafa beitt þeim markvissu breytingum sem teknar eru upp með þessari reglugerð.
- 18) Saman ættu þær tímabundnu ráðstafanir sem lagðar eru til að taka á mörgum, en þó ekki öllum, frávikum á jöfnum samkeppnisskilyrðum milli helstu lögsagnarumdæma. Til að viðhalda jöfnum samkeppnisskilyrðum á umbreytingartímabilinu, þar til helstu lögsögur ljúka við og koma í framkvæmd stöðlum fyrir gagngera endurskoðun á veltubókinni, ætti að heimila lánastofnunum sem verða fyrir neikvæðum áhrifum af reglum fyrir gagngera endurskoðun á veltubókinni að takmarka áhrif þessara reglna á eiginfjákröfur sínar með því að beita margfaldara sem er lægri en eða jafn og 1 á þessar eiginfjákröfur á þriggja ára tímabilinu sem þessi framselda reglugerð gildir. Þar sem nýja umgjörðin hefur mismikil áhrif á þessar lánastofnanir ætti kvörðun margfaldarans að vera sértæk fyrir hvern banka. Þar sem lánastofnanir myndu nota margfaldarann til 31. desember 2029 ættu þær enn fremur að geta endurstíllt margfaldarann reglulega í samræmi við áreiðanlega viðmiðun til að taka tillit til breytinga í eignasöfnum sínum og á markaðsaðstæðum. Því er nauðsynlegt að innleiða margfaldara sem minnkar áhrif nýju reglnanna niður í það umfang sem var á fyrri framkvæmd Basel 2.5. Til að hægt sé að kvarða margfaldarann af nákvæmni og komast hjá óþarfa flækju í rekstri, þ.m.t. beitingu margra afmörkunarviðmiða innan sömu stofnunar og breytingum á líkönunum sem notuð eru samkvæmt Basel 2.5-rammanum, er nauðsynlegt að margfaldarinn sé reiknaður með því að nota mörk milli veltubókar og fjárfestingarbókar samkvæmt framkvæmd Basel 2.5. Lánastofnanir sem eru hæfar til að nota margfaldarann og kjósa að nota hann frá og með 1. janúar 2027 ættu einnig að hafa möguleika á að hætta notkun hans áður en þriggja ára tímabilið er liðið, en þeim skal ekki vera heimilt að nota margfaldarann aftur síðar. Kröfur um skýrslugjöf og upplýsingagjöf eru nauðsynleg tæki fyrir eftirlit og aga á markaði. Því ættu lánastofnanir sem velja að beita margfaldaranum einnig að halda áfram að gefa skýrslu og birta upplýsingar um bindandi kröfur sínar um eiginfjárgrunn í samræmi við framkvæmd Basel 2.5 með því að beita viðeigandi ákvæðum sem mælt er fyrir um í þeirri útgáfu reglugerðarinnar um eiginfjákröfur sem er í gildi 8. júlí 2024.
- 19) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 575/2013 til samræmis við það.
- 20) Ákvæðin í þessari reglugerð gilda með fyrirvara um skyldur banka samkvæmt reglugerðinni um eiginfjákröfur og tilskipuninni um eiginfjákröfur til að tryggja fullnægjandi getu til áhættustýringar og gagnasöfnunar. Bankar ættu að vinna með eftirlitsaðilum sínum að því að ráða bót á annmörkum sem koma í ljós á þessum sviðum.
- 21) Kröfurnar vegna markaðsáhættu sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) 2024/1623 munu koma til framkvæmda frá og með 1. janúar 2027. Til að komast hjá því að kröfur til stofnana stangist á er því nauðsynlegt að aðlaga dagsetninguna þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda að þeirri dagsetningu. Til að komast hjá óvissu meðal markaðsaðila og opinberra yfirvalda ætti reglugerð þessi að öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Breyting á reglugerð (ESB) nr. 575/2013

Eftirfarandi 495. gr. i til 495. gr. v eru felldar inn í reglugerð (ESB) nr. 575/2013:

„495. gr. i

Umbreytingarákvæði að því er varðar prófun á úthlutun hagnaðar og taps samkvæmt óhefðbundnu eiginlíkansaðferðinni vegna markaðsáhættu

1. Þrátt fyrir d-lið 2. mgr. 325. gr. az geta stofnanir notað, fram til 31. desember 2029, óhefðbundnu eiginlíkansaðferðina til að reikna út kröfur um eiginfjárgrunn vegna markaðsáhættu vegna viðskiptaborða sem uppfylla ekki þær kröfur sem mælt er fyrir um í 325. gr. bg.

2. Að því er varðar 1. mgr. skulu stofnanir líta svo á, fyrir viðkomandi viðskiptaborð, að fræðilegar breytingar á virði eignasafna þeirra viðskiptaborða, sem grundvallast á áhættumatslíkönum stofnananna séu nálægt hugsanlegum breytingum á virði eignasafna þessara viðskiptaborða, sem byggjast á verðlagningarlíkönum stofnananna.

495. gr. j

Umbreytingarráðstöfun til rekstraraðstoðar vegna krafna um eiginfjárgrunn vegna ólíkanshæfra áhættuþátta

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 1. gr. og 2. mgr. 4. gr. framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/2060 (*) og til 31. desember 2029 geta stofnanir metið sem líkanshæfan, að því er varðar 325. gr. be í þessari reglugerð, áhættuþátt þar sem stofnunin hefur tilgreint a.m.k. tvö sannreynanleg verð á athugunartímabilunum sem um getur í 1. og 2. mgr. 1. gr. og 2. og 3. mgr. 4. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2022/2060.

2. Stofnanir skulu úthluta seljanleikatímabili sem jafngildir 250, deilt með fjölda sannreynanlegra verða sem tilgreind eru í samræmi við framselda reglugerð (ESB) 2022/2060, námundað að næsta lengra seljanleikatímabili sem tilgreint er í töflu 2 í 325. gr. bd í þessari reglugerð, á áhættuþættina sem um getur í 1. mgr.

Seljanleikatímabilið sem er úthlutað í samræmi við fyrstu undirgrein skal ekki vera styttra en seljanleikatímabilið sem yrði úthlutað á áhættuþáttinn ef fjöldi sannreynanlegra verða væri nægjanlegur til að meta áhættuþáttinn sem líkanshæfan í samræmi við 1. og 2. mgr. 1. gr. og 2. og 3. mgr. 4. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2022/2060.

3. Stofnanir skulu taka alla áhættuþætti sem teljast vera líkanshæfir skv. 1. mgr. með í útreikningnum sem um getur í 325. gr. bb. Stofnanir skulu taka aðra ólíkanshæfa áhættuþætti með í útreikningana sem mælt er fyrir um í 325. gr. bk.

495. gr. k

Umbreytingarákvæði um gagnakröfur vegna mats á líkanshæfi nýrra útgáfa

Þrátt fyrir 2. mgr. 1. gr. og 4. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2022/2060 og til 31. desember 2029 skulu stofnanir, við mat á líkanshæfi áhættuþátta í samræmi við 325. gr. be í þessari reglugerð, líta svo á, að því er varðar nýja áhættuþætti gerninga sem nýlega hafa verið gefnir út eða nýlega búnir til:

- a) að athugunartímabilið sem um getur í 1. mgr. 1. gr. og 4. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2022/2060 hefjist á þeim degi sem þessir gerningar eru gefnir út eða viðskipti eru með þá í fyrsta sinn á markaðnum,
- b) að lágmarksfjöldi sannreynanlegra verða sem eru dæmigerð fyrir áhættuþáttinn í samræmi við þá framseldu reglugerð sé skipt hlutfallslega þar til 12 mánuðum eftir þá útgáfu eða eftir þá fyrstu viðskiptadagsetningu.

495. gr. l

Umbreytingarákvæði um kröfur um eiginfjárgrunn samkvæmt eigin líkani fyrir vanskilaáhættu

Þrátt fyrir a-lið 5. mgr. 325. gr. bp og til 31. desember 2029 skulu stofnanir beita margfaldara sem er jafnt og 0 á líkur á vanefndum sem notaðar eru við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn vegna vanskilaáhættu samkvæmt eigin líkani fyrir vanskilaáhættu sem mælt er fyrir um í 3. þætti kafla 1b IV. bóls þriðja hluta að því er varðar alla útgefendur eða loforðsgjafa ef áhættuskuldbindingar gagnvart þeim myndu fá 0% áhættuvog við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn vegna vanskilaáhættu samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni.

495. gr. m

Umbreytingarákvæði um útreikningstíðni fyrir óhefðbundnu eiginlíkansaðferðina

1. Stofnunum, sem beita 1. mgr. 325. gr. ba vegna útreiknings á kröfum sínum um eiginfjárgrunn vegna markaðsáhættu, er heimilt, fram til 31. desember 2029, að velja að reikna út meðalgildin sem um getur í b-lið 1. mgr. 325. gr. ba á næstliðnum 12 vikum í stað næstliðinna 60 viðskiptadaga.

2. Fram til 31. desember 2029 geta stofnanir sem verða að fara að birtingarkröfunum sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 2. mgr. 455. gr. valið að birta gildin sem um getur í þeirri grein fyrir næstliðnar 12 vikur í stað næstliðna 60 viðskiptadaga.

495. gr. n

Umbreytingarákvæði um kröfur um eiginfjárgrunn að því er varðar stöður í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu samkvæmt óhefðbundnu eiginlíkansaðferðinni

1. Þrátt fyrir i-lið 1. mgr. 325. gr. bh og til 31. desember 2029 er stofnunum heimilt að horfa í gegnum:

- a) að minnsta kosti 50% af öllum undirliggjandi stöðum sjóðs um sameiginlega fjárfestingu, mælt eftir markaðsvirði,
- b) undirliggjandi stöður sjóða um sameiginlega fjárfestingu ársfjórðungslega fremur en vikulega.

Að því er varðar a-lið fyrstu undirgreinar skulu stofnanir reikna út kröfu um eiginfjárgrunn vegna markaðsáhættu fyrir allar stöður sem eftir eru í þeim sjóði um sameiginlega fjárfestingu með því að nota áhættuvog sem sett er fram í i. lið b-liðar 1. mgr. 325. gr. j.

2. Þegar stofnanir beita gegnsæisaðferðinni sem um getur í 1. mgr. skulu þær geta fylgst með áhættu sem stafar af verulegum breytingum á samsetningu viðkomandi sjóða um sameiginlega fjárfestingu milli tveggja útreikningsdaga.

3. Þrátt fyrir i-lið 1. mgr. 325. gr. bh er stofnun heimilt að nota aðra aðferð við líkanasmíði við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn vegna markaðsáhættu vegna staðna í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu samkvæmt óhefðbundnu eiginlíkansaðferðinni, með fyrirvara um samþykki lögbærs yfirvalds stofnunarinnar.

495. gr. o

Umbreytingarákvæði um kröfur um eiginfjárgrunn að því er varðar stöður í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni

1. Þrátt fyrir a-lið 1. mgr. 325. gr. j og til 31. desember 2029 er stofnunum heimilt að horfa í gegnum:

- a) að minnsta kosti 50% af undirliggjandi stöðum í þessum sjóðum um sameiginlega fjárfestingu, mælt eftir markaðsvirði,
- b) undirliggjandi stöður sjóðs um sameiginlega fjárfestingu ársfjórðungslega fremur en mánaðarlega.

Að því er varðar a-lið fyrstu undirgreinar skulu stofnanir reikna út kröfu um eiginfjárgrunn vegna markaðsáhættu fyrir allar stöður sem eftir eru í þessum sjóðum um sameiginlega fjárfestingu með því að nota nálgunina sem mælt er fyrir um í i. lið b-liðar 1. mgr. 325. gr. j.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. a og 3. mgr. 325. gr. j og til 31. desember 2029 geta stofnanir litið á stöður í sjóðum um sameiginlega fjárfestingu sem eina hlutabréfastöðu með 100% áhættuvog við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn að því er varðar vegna áhættu, án tillits til annarra aðferða sem notaðar eru við útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn að því er varðar aðra áhættuþætti fyrir sömu stöður.

495. gr. p

Umbreytingarákvæði um kröfur um eiginfjárgrunn að því er varðar viðbót vegna eftirstæðrar áhættu samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni

Þrátt fyrir 325. gr. u og til 31. desember 2029 skulu stofnanir beita margfaldara sem jafngildir 0 á kröfur um eiginfjárgrunn að því er varðar eftirstæða áhættuþætti sem reiknaðir eru út í samræmi við þá grein fyrir eftirfarandi gerninga:

- a) gerninga sem vísa til raunverulegs flöchts í framtíðinni sem undirliggjandi þáttar og sem myndu ekki hafa í för með sér viðbót vegna eftirstæðrar áhættu af öðrum ástæðum,
- b) gerninga sem eru valréttir sem hægt er að nýta á takmörkuðum fjölda dagsetninga sem eru fyrirfram ákveðnar og sem myndu ekki hafa í för með sér viðbót vegna eftirstæðrar áhættu af öðrum ástæðum,
- c) gerninga sem eru valréttir um mismuninn á vöxtum tveggja skiptasamninga með fastan gjalddaga, sem eru gefnir upp í sama gjalddmiðli og myndu ekki hafa í för með sér viðbót vegna eftirstæðrar áhættu af öðrum ástæðum.

495. gr. q

Umbreytingarákvæði um útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn vegna vanskilaáhættu samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni

Þrátt fyrir 4. mgr. 325. gr. x og til 31. desember 2029 er stofnunum heimilt að úthluta að eigin ákvörðun:

- a) hlutabréfastöðum í reiðufé sem áhættuverja afleiðugerninga, sama líftíma og afleiðugerningarnir sem þær áhættuverja,
- b) áhættuskuldbindingum vegna hlutabréfaafleiðna þriggja mánaða líftíma.

495. gr. r

Umbreytingarákvæði um útreikning á kröfum um eiginfjárgrunn samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni fyrir gerninga sem falla undir áhættu vegna kolefnisviðskipta í viðskiptakerfi ESB með losunarheimildir

Þrátt fyrir 2. mgr. 325. gr. at og til 31. desember 2029 skulu stofnanir deila með 99,1% í fylgnistikann fyrir líftíma (e. *tenor*) sem settur er fram í þeirri grein fyrir útreikninginn á kröfum sínum um eiginfjárgrunn vegna markaðsáhættu samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni fyrir gerninga sem falla undir deltaguðul hrávörúáhættu í viðskiptum með kolefni innan viðskiptakerfis ESB með losunarheimildir.

495. gr. s

Umbreytingarákvæði um innleiðingu krafna um eiginfjárgrunn samkvæmt óhefðbundnu staðalaðferðinni og einfölduðu staðalaðferðinni í áföngum

1. Stofnanir skulu fram til 31. desember 2029 nota margfaldarann 0,9 á niðurstöðu útreiknings á kröfum um eiginfjárgrunn vegna markaðsáhættu samkvæmt næmisaðferðinni í samræmi við 4. mgr. 325. gr. h.
2. Stofnanir skulu fram til 31. desember 2029 nota margfaldarann 0,9 á niðurstöðu útreiknings á kröfum um eiginfjárgrunn vegna markaðsáhættu samkvæmt einfölduðu staðalaðferðinni sem um getur í 2. mgr. 325. gr.

495. gr. t

Umbreytingarákvæði um meðhöndlun gerninga í eignasafni óhefðbundna fylgniviðskiptasafnsins

Þrátt fyrir a- og b-lið 1. mgr. 325. gr. i og til 31. desember 2029 geta stofnanir valið að beita einnig meðhöndluninni sem mælt er fyrir um í þeirri grein á stöður sem falla undir óhefðbundna fylgniviðskiptasafnið.

495. gr. u

Umbreytingarákvæði um undanþáguna fyrir stofnanir með lítið umfang veltubókarviðskipta

Stofnun, sem uppfyllir skilyrði meðferðarinnar sem sett er fram í 94. gr., er heimilt, til 31. desember 2029, að beita aðferðinni sem um getur í 2. mgr. 325. gr. til að reikna út kröfur um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu staðna í fjárfestingarbók sem eru háðar gjaldmiðlaáðættu eða hrávörúáðættu.

495. gr. v

Umbreytingarákvæði um beitingu margfaldara á kröfur um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu

1. Stofnun getur, fram til 31. desember 2029, valið að beita margfaldara á kröfur sínar um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu, sem reiknaðar eru út með aðferðunum sem um getur í 1. mgr. 325. gr. og settar eru fram í 325. gr. c til 325. gr. ay, 325. gr. az til 325. gr. bp og 326. til 361. gr., ef kröfur hennar um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu, sem reiknaðar eru út með því að beita þessari reglugerð í þeirri útgáfu sem er í gildi 9. júlí 2024 og að teknu tilliti til umbreytingarmeðhöndlunarinnar sem mælt er fyrir um í 495. gr. i til 495. gr. t eins og gildir 31. mars 2027, eru hærri en kröfur hennar um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu sem reiknaðar eru með því að beita IV. bálki þriðja hluta þessarar reglugerðar í útgáfunni sem var í gildi þann 8. júlí 2024.
2. Stofnun skal ekki beita margfaldaranum í 1. mgr. ef hún reiknar út kröfur sínar um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu með því að beita aðeins 326. til 361. gr.
3. Stofnun sem kys að beita þeirri meðhöndlun sem mælt er fyrir um í 1. mgr. skal tilkynna lögbærum yfirvöldum um það án tafar og leggja fram gögn sem sýna fram á að hún uppfylli þær kröfur sem settar eru fram í þeirri málsgrein.
4. Stofnun sem beitir meðhöndluninni sem mælt er fyrir um í 1. mgr. getur hætt að beita þessari meðhöndlun hvenær sem er að því tilskildu að hún hafi tilkynnt lögbæru yfirvaldi sínu um það. Stofnun sem hættir að beita þeirri meðhöndlun skal ekki beita henni aftur síðar.
5. Stofnun sem kys að nota margfaldarann sem um getur í 1. mgr. skal kvarða slíkan margfaldara á þriggja mánaða fresti sem hlutfallið milli krafna sinna um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu, sem reiknaðar eru út með því að beita IV. bálki þriðja hluta þessarar reglugerðar í útgáfunni sem er í gildi 8. júlí 2024, og krafna sinna um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu, sem reiknaðar eru út með því að beita þessari reglugerð í útgáfunni sem er í gildi 9. júlí 2024, að teknu tilliti til umbreytingarmeðhöndlunarinnar sem mælt er fyrir um í 495. gr. i til 495. gr. t.
6. Stofnun sem beitir margfaldaranum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. skal áfram veita upplýsingar um kröfur um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu sem reiknaðar eru út með því að beita IV. bálki þriðja hluta þessarar reglugerðar í þeirri útgáfu sem er í gildi 8. júlí 2024.
7. Stofnun sem beitir margfaldaranum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. skal veita upplýsingar um að hún kjósi að beita margfaldaranum. Sú stofnun skal einnig halda áfram að fara að kröfunum um upplýsingagjöf um kröfur um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu sem settar eru fram í áttunda hluta þessarar reglugerðar í útgáfunni sem er í gildi 8. júlí 2024.
8. Til að ákvarða kröfur um eiginfjárgrunn vegna markaðsáðættu, sem eru reiknaðar út með því að beita þessari reglugerð í þeirri útgáfu sem er í gildi 9. júlí 2024 í samræmi við 1. og 5. mgr., skal stofnun nota skilyrðin fyrir flokkun í veltubók, sem mælt er fyrir um í 104. gr. þessarar reglugerðar, í þeirri útgáfu sem er í gildi 8. júlí 2024.

(*) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/2060 frá 14. júní 2022 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla þar sem tilgreind eru viðmið til að meta líkanshæfi fyrir áhættuþætti samkvæmt eiginlíkansaðferðinni og tilgreina tíðni þess mats skv. 3. mgr. 325. gr. be þeirrar reglugerðar (Stjtið. ESB L 276, 26.10.2022, bls. 60, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2060/oj).“

2. gr.

Gildistaka og framkvæmd

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2027.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. júní 2026.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Ursula VON DER LEYEN

forseti.

C-deild – Útgáfudagur: 14. október 2026